

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Lliurament de la medalla de la
Universitat de València a Francisco
Tomás Vert

Discurs del Sr. Rector Esteban Morcillo
Sánchez

València, 26 d'octubre de 2010

LLIURAMENT DE LA MEDALLA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA AL DR. FRANCISCO TOMÁS VERT

D'acord amb el protocol universitari, l'acte de lliurament de la Medalla de la Universitat de València, a qui ha estat el seu rector durant els últims huit anys, el professor Francisco Tomás Vert, ha de concloure amb la meua intervenció.

La Medalla de la Universitat de València és una de les més importants distincions honorífiques, atorgades per la nostra institució acadèmica, en reconeixement de mèrits i serveis rellevants prestats a la comunitat universitària.

Certament, poques persones poden exhibir una trajectòria acadèmica tan dilatada i tan distingida, així en l'àmbit docent com en l'àmbit investigador –sense oblidar el seu compromís amb la política i la gestió universitàries–, com la de Francisco Tomás, rector d'aquesta universitat fins a fa molt poc temps.

És per tant, en just i merescut reconeixement d'aquests mèrits i serveis rellevants que, tal com ha llegit la senyora secretària general de la Universitat, el Consell de Govern, acordara atorgar aquest guardó a Francisco Tomás en la seua sessió ordinària del passat 27 de juliol de 2010.

En les meues paraules de tancament d'aquest solemne acte acadèmic, ja advertisc que no podré deixar d'entrellaçar, al costat del discurs protocol·lari propi de la meua actual condició de rector, les expressions provinents de la meua experiència i les meues vivències personals, tant en la vida universitària com en les tasques de govern de la Universitat de València, que he compartit, durant molts anys, al costat, molt a prop, de Paco Tomás, i per descomptat, al costat de molts altres companys i amics.

Començaré agraint, felicitant i fent meus els arguments que tan brillantment ha exposat el professor Ignacio Nebot en la *laudatio* que ha fet de la figura i de la trajectòria de Francisco Tomás Vert com a professor i com a mestre, en la seua vida docent i investigadora, i en el desenvolupament de les seues responsabilitats de gestió acadèmica en la nostra Universitat.

L'exposició d'aquests mèrits, diguem-ne interns, s'ha vist també vívidament contrastada i enriquida per les paraules del discursos del Conseller de Educació de la Generalitat Valenciana i del secretari general del Ministeri d'Educació,

Agraïsc molt especialment les afectuoses i pròximes paraules pronunciades pel Honorable Conseller d'Educació de la Generalitat Valenciana, paraules que testimonien la intensitat del treball compartit i la lleialtat institucional en el marc del sistema universitari públic valencià.

El secretari general del Ministeri d'Educació ha evocat tot un llarg període viscut en comú per ambdós, primerament com a vicerectors d'investigació, i després els dos també com a rectors en les seues respectives universitats, la de Barcelona i la de València.

Un període difícil, amb abundants canvis normatius i les seues dificultats d'encaix en el teixit universitari, però també apassionant, especialment pel que va significar de desenvolupament progressiu de la consciència social sobre la importància de la investigació i de la transferència del coneixement en les universitats públiques. Com també de la necessitat d'un decidit suport a aquestes polítiques per part de les administracions públiques; una demanda en la qual ells dos varen participar molt activament.

Encara amb alguna inevitable repetició, he d'emfatitzar que la Medalla de la Universitat de València li ha estat concedida al professor Francisco Tomás pels seus acreditats mèrits científics, realitzats des de la seua càtedra de Física-Química, i al capdavant d'un nodrit grup d'investigació, amb una àmplia projecció internacional, però també, en especial, pel seu compromís personal i institucional en les tasques de govern.

I ací vull, primerament, assenyalar la seua dilatada experiència de gestió en la Universitat de València en quasi tots els àmbits possibles: de primer com a director del Departament de Química Física, a continuació com a vicedegà i degà de la Facultat de Químiques, després com a director del Centre d'Informàtica, per a tot seguit ocupar els càrrecs de vicerector d'Economia i Finances amb el rector Lapiedra, i d'Investigació amb el rector Ruiz.

Una indiscutible trajectòria i experiència que el va dur finalment a ser triat rector en 2002, i a ser reconfirmat en 2006. Així, al costat dels seus equips, ha dirigit l'acció de govern en la nostra universitat durant huit anys. Una gestió que ens ha llegat una universitat més i millor preparada per tal de complir amb la seua missió docent, investigadora, de transferència del coneixement i de difusió de la ciència i de la cultura.

No és possible sintetitzar en poques paraules la contribució i el llegat del rector Tomás després dels seus dos manaments.

Si m'ho permeten, faré èmfasi en la importància de futur que sens dubte tindrà allò que ha estat una llarga, i en ocasions complexa i conflictiva, preparació de l'adaptació de les titulacions a l'Espai Europeu d'Educació Superior, realitzada al llarg d'aquests passats anys, on cal reconèixer i agrair el treball del conjunt de la comunitat universitària. És obligat reconèixer així mateix la culminació de grans projectes, especialment en la dotació d'infraestructures docents i investigadores en els tres campus de la Universitat, i en la rehabilitació dels seus edificis històrics.

I la construcció del Parc Científic de la Universitat de València, com a expressió visible del compromís irreversible de la Universitat de València amb la transferència del coneixement i la seua contribució al nou model productiu.

El seu impuls a la internacionalització ens ha dut a ser la segona universitat europea en recepció d'estudiants erasmus, i a la creació de l'Institut Confuci, reconegut com un dels quinze primers del món en el seu paper en la difusió de la cultura i la llengua xineses.

Per descomptat, sempre queden projectes, en tots els àmbits, que s'han de continuar en el següent període rectoral. Sé que si haguera d'esmentar un d'ells, seria sens dubte el d'assolir el nostre reconeixement com a Campus d'Excel·lència Internacional.

En aquest sentit, em sent extraordinàriament feliç perquè, havent estat partícip en aquest projecte des del seu inici, puc celebrar la concessió per part del Ministeri d'Educació i la seua Secretaria General d'aquest reconeixement atorgat al projecte VLC/CAMPUS, que compartim amb la Universitat Politècnica de València i el Consell Superior d'Investigacions Científiques de la Comunitat Valenciana.

Sóc testimoni privilegiat per a poder afirmar que el rector Tomás mai ha entés la seua posició de rector, i la dels càrrecs anteriorment ocupats, com a privilegis, sinó com l'exercici responsable d'una confiança rebuda per la comunitat universitària.

Així ho he après també jo, en tindre el privilegi de la seua confiança per a compartir tasques i responsabilitats de gestió acadèmica.

Al teu voltant s'han constituït veritables equips de treball, però també s'han teixit unes relacions de proximitat i d'afecte que hauràs percebut en les persones de les comissions i dels equips amb les quals has treballat al llarg d'aquests anys, amb tenacitat i fermesa, qualitats totes juntes que ens permeten ara recollir els fruits del teu esforç i la teua dedicació.

Des de la seua bonhomia i humilitat característiques, Paco Tomás mai s'ha sentit en possessió absoluta de la veritat.

Pel contrari, sempre ha estat obert al diàleg, exercint amb convicció la gran virtut universitària de la tolerància, sensible al debat i al contrast de les idees, de vegades amb un important sacrifici que ha preferit assumir personalment, sense delegar en uns altres, com hauria pogut fer, perquè sempre ha volgut acceptar la seua responsabilitat. I sempre sensible als problemes socials, amb una ferma voluntat de progrés cap a una universitat projectada en el nostre entorn i amb les seues portes ben obertes cap a la societat que ens envolta, la societat valenciana, fent evolucionar i alhora continuant la línia establida pels seus predecessors, pels quals sempre ha manifestat reconeixement i consideració, al seu compromís i a la seua tasca de govern.

I en aquesta mateixa línia, ha estat un gelós defensor de l'autonomia, de la dignitat i del respecte merescuts i deguts, del prestigi de la Universitat de València com institució acadèmica de primer rang i de referència indefugible en la Comunitat Valenciana, de la seua tradició i dels seus patrimoni material i immaterial, amb més de cinc segles d'història.

Els aplaudiments que acabes de rebre al final de la teua intervenció, benvolgut amic Paco Tomás, així com els atorgats al professor encarregat de la teua *laudatio* i els escoltats després de les intervencions del conseller i del secretari general, són, per la seua intensitat i el seu calor, la resposta i el testimoniatge de la teua honestat i entrega, del teu compromís i fermesa, però m'atreisc a dir que, especialment, et retornen com la imatge d'un espill, la teua bondat personal i el tracte afable, conciliador, cap a tots els membres de la comunitat universitària.

Per tot açò, professor Francisco Tomás, amic, la Universitat de València ha tingut a bé atorgar-te la seua Medalla, i t'honora amb una distinció que, em consta, estimes i valores profundament –m'atreiria a dir fins i tot que íntimament–, perquè has viscut aquesta la teua universitat molt endins, com la teua pròpia família, a la qual també permet-me que felicite i done les gràcies en aquest acte: a la teua esposa Beatriz, i als teus fills Paco, Jesús i Beatriz.

Deia el rector Tomás en concloure el seu últim discurs d'obertura al setembre de 2009: “No és encara ni mai el temps d'acomiarar-se'n. No m'acomiararé. Deixaré de ser rector, però romandré en aquesta universitat, en la meua Universitat de València, amb vosaltres”.

VNIVERSITAT ID VALÈNCIA
EL RECTOR

Estimat Paco, que així siga, que puguem continuar comptant amb la teua presència, que aquest pròxim any 2011, declarat Any Internacional de la Química, veja nous fruits del teu treball, com fa poc em contaves amb una enorme il·lusió. I que continues sent un element de referència en la nostra universitat.

Moltes gràcies.